

покрие разходите по предоставяне на разположение на честотите, като едновременно с това отчасти ги валоризира, и като се има предвид, че двете такси се обосновават от целта да се стимулира оптималното използване на честотите, и от друга страна, към годишна такса за управление на разрешенията за изграждане и използване на мрежа за мобилна телефония, издадени при режима на предишната правна уредба?

3. Позволява ли член 14, параграф 2 от същата Директива за разрешение държава членка да налага на мобилните телефонни оператори за нов срок на удължаване на действието на техните индивидуални права на използване на честоти за мобилна телефония, които някои от тях вече са придобили, но преди началото на този нов срок, заплащането на еднократна такса за удължаването на срока на действие на правата на използване на честотите, с които те ще разполагат в началото на този нов срок, мотивирано от целта за стимулиране на оптималното използване на честотите чрез валоризирането на последните, и която се дължи в допълнение, от една страна, към годишна такса за предоставяне на разположение на честотите, която има за цел преди всичко да покрие разходите по предоставяне на разположение на честотите, като едновременно с това отчасти ги валоризира, и като се има предвид, че двете такси се обосновават от целта да се стимулира оптималното използване на честотите, и от друга страна, към годишна такса за управление на разрешенията за изграждане и използване на мрежа за мобилна телефония, издадени при режима на предишната правна уредба?
4. Позволява ли член 14, параграф 1 от същата Директива за разрешение държава членка да добави като условие за получаване и за удължаване на срока на действие на правата на използване на честотите еднократна такса, определяна чрез търг и без таван и дължима в допълнение, от една страна, към годишна такса за предоставяне на разположение на честотите, която има за цел преди всичко да покрие разходите по предоставяне на разположение на честотите, като едновременно с това отчасти ги валоризира, и като се има предвид, че двете такси се обосновават от целта да се стимулира оптималното използване на честотите, и от друга страна, към годишна такса за управление на разрешенията за изграждане и използване на мрежа за мобилна телефония, издадени при режима на предишната правна уредба?

(¹) ОВ L 108, стр. 21; Специално издание на български език, глава 13, том 36, стр. 183.

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Белгия) на 19 юли 2011 г. — Tate & Lyle Investments Ltd/Кралство Белгия, друга страна в производството: Syral Belgium NV

(Дело С-384/11)

(2011/С 282/26)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Страни в главното производство

Ищец: Tate & Lyle Investments Ltd

Ответник: Кралство Белгия

Друга страна в производството: Syral Belgium NV

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 63 ДФЕС (преди член 56 от Договора за ЕО) правна уредба на държава членка, по силата на която разпределянето на дивидент на дружество — местно лице, което има участие в капитала на друго дружество — местно лице, в размер по-малък от 10 %, но чиято придобивна стойност е поне 1,2 милиона евро, се облага с данък при източника в размер на 10 %, като се има предвид, че облагането с този данък се приспада от дължимия в Белгия данък върху доходите на дружествата, че евентуалното салдо подлежи на възстановяване и че е възможно, когато е необходимо, да се изиска и прилагането на данъчен режим („definitief belaste inkomsten“), който позволява да се намали още данъчната основа чрез приспадане на някои разходи, свързани с участието, докато облагането на дружества, установени в други държави членки, с данък при източника (roerende voorheffing) в размер на 10 % върху дивидентите или плащанията, които са приравнени на тях, разпределени на основание участие в дружество — местно лице, представлява окончателен данък, който не подлежи на възстановяване и не може да бъде намален като се прибегне до посочения по-горе данъчен режим („definitief belaste inkomsten“)?

Преюдициално запитване, отправено от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединено кралство) на 25 юли 2011 г. — Field Fisher Waterhouse LLP/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело С-392/11)

(2011/С 282/27)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Field Fisher Waterhouse LLP

Ответник: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Преюдициални въпроси

1. Основният въпрос в настоящото дело е дали услугите, предоставяни от наемодателите съгласно договора за наем, сключен с техните наематели (наричани по-нататък „услугите“) следва да се разглеждат като част от една-единствена освободена доставка, свързана с отдаване под наем на недвижим имот, било защото услугите обективно образуват една-единствена неделима икономическа доставка заедно с отдаването под наем, било защото те са „съпътстващи“ наема, който представлява основната доставка (наричан по-нататък „основната доставка“). При отговора на този въпрос и в светлината на Решение на Съда от 11 юни 2009 г. по дело RLRE Tellmer Property (С 572/07, Сборник, стр. I 4983), доколко релевантен е фактът, че услугите биха могли да бъдат (но фактически не са) предоставяни от лица, различни от наемодателите, макар съгласно разглеждания в настоящото дело договор за наем наемателите да не са имали друг избор, освен да получат услугите от наемодателите?

2. За да се определи дали е налице една-единствена доставка, от значение ли е фактът, че при неплащане от наемателя на консумативните разходи наемодателят има право не само да откаже да достави услугите, но и да прекрати сключения с наемателя договор за наем?
3. Ако отговорът на първия въпрос е, че е от значение възможността трето лице да предоставя услугите пряко на наемателя, когато се определя дали услугите са една-единствена неделима икономическа доставка, чието разделяне на части би било изкуствено или са доставка, съпътстваща основната доставка, дали тази възможност е само допълнителен фактор или пък е решаващ фактор? Ако тя е само допълнителен фактор, или дори изобщо не е от значение, какви други фактори са релевантни за да се определи дали услугите са съпътстваща доставка? По-конкретно доколко е от значение дали услугите се предоставят в помещението, предмет на договора за наем, или във връзка с тези помещения, или пък в други части на сградата?
4. Ако е от значение възможността трети страни да предоставят услугите, кое е по-важно: дали фактът, че съществува правна възможност услугите да бъдат доставяни от трети страни — дори на практика да е трудно това да се организира или да се получи съгласието на наемодателя — или фактът, че е налице фактическа възможност или обичайна практика за предоставянето на такива услуги?
5. Разглежданите в настоящото дело услуги се състоят в поредица услуги, предоставяни срещу заплащане на общи консумативни разходи. Ако някои от тези услуги (например почистването на общите части, охраната) не са част от една-единствена неделима икономическа доставка или трябва да се считат за съпътстващи основната доставка, но други услуги са, правилно ли е за общите разходи да се изготвя разбивка по различните услуги с цел да се определи каква част от тях подлежи на облагане и каква част е необлагаема? При условията на евентуалност, правилно ли е в поредицата от предоставяни услуги последните да се разглеждат като толкова тясно свързани една с друга, че да образуват „една-единствена неделима икономическа доставка, чието разделяне на части би било изкуствено“, и която сама по себе си представлява една-единствена доставка, отделна от отдаването по наем на недвижими имоти?

Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 25 юли 2011 г. — Autorità per l'energia elettrica e il gas/Antonella Bertazzi и др.

(Дело C-393/11)

(2011/C 282/28)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Ищец: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Ответници: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Преюдициални въпроси

1. Приложима ли е на основание разпоредбата на клауза 4, точка 4 от приложението към Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾ (според която клауза „Критериите за прослужено време, свързани с определени условия за наемане на работа, са същите за работниците на срочни трудови договори, както и за работниците на постоянни трудови договори, освен когато различните критерии за прослужено време са оправдани по обективни причини“) — именно поради това, че е оправдано по обективни причини — националната разпоредба (член 75, алинея 2 от Декрет-закон № 112/08), която изобщо не взема предвид прослуженото време в независими органи по срочни трудови договори, в случай на извънредна стабилизация — в отклонение от принципа по член 36, алинея 5 от Законодателен декрет № 165/01 — на заинтересуваните работници, след „изпити за подбор“, които се различават от обикновен публичен конкурс въз основа на изпит (който цели оптимално назначаване на успешно издържалите кандидати на свободните длъжности), но все пак такива, че да позволят по изключение възникването на това, което трябва да се счита за ново трудово правоотношение, с действие ex nunc?
2. Обратно, на основание същата Директива 1999/70/ЕО, допустимо ли е — с необходимото неприлагане на горепосочената национална разпоредба — непризнаването не само на прослуженото време, а и на израстванията в кариерата, настъпили в хода на годините и постигнати към датата на настъпилата стабилизация, изцяло или за частта, надвишаваща прага или на прослуженото време, изисквано за допускане до въпросните изпити за подбор, или на евентуалните предпазни мерки, които националният законодател би бил овластен да приеме, за да защити в разумна степен положението на успешно издържалите кандидати?

⁽¹⁾ ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129.

Преюдициално запитване, отправено от Curtea de Apel Constanța (Румъния) на 27 юли 2011 г. — Наказателно производство срещу Ciprian Vasile Radu

(Дело C-396/11)

(2011/C 282/29)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Constanța

Страна в главното производство

Ciprian Vasile Radu